

MÜCADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucaalebirliigi23.net
mucaalebirliigi@gmail.com
t.me/mucaalebirliigi
Mücadele Birliğı Gazetesi
MBGazetesi
mucaalebirliigi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

11 Aralık 2024 S.37

2

Halkın İktidarını Sokakta Kazanacağız

Bıçak sırtı bir dönemden geçiyoruz. Emperyalizmin ve siyozizmin saldırganlığı insanlığın geleceğini tehdit ederken, kapitalizmin yarattığı sorunları derinleştirmekten başka bir şey yapmıyor. Sermayenin egemen olduğu her coğrafya emekçi sınıflar ve ezilen halklar için cehenneme dönmüş durumda. Dünya çapında emperyalizmin hegemonyası çökerken, bu çöküş sancılarla, yıkımlarla ve soykırımlarla devam ediyor.

Muhabirimiz

Lütfiye Burcu Kara

76 Gündür
Tutuklu!

2

Editör

Suriye: Duyduğunuz Çakalların Ulumasıdır

4

Temade Çınar

Bağımsız Sınıf Tavrı ve Savaş

8

Sinan Kaleli

Kavga Sürecek Yaşayanlar Görecek

11

Asi Suçlu Yoon Suk-Yeol'u Derhal Devirmeliyiz

Halkın İktidarını Sokakta Kazanacağız

Manşet

Siyonist İsrail'in bir yılı aşkın süredir gerçekleştirdiği soykırım, dinci faşist iktidarın Rojava'ya karşı giriştiği savaş, Suriye ulusal devletinin emperyalizm ve siyonizmin ortak planı ile dinci-faşist çeteler tarafından 12 günde çökertilmesi...

Suriye'ye yönelik süren 13 yıllık saldırganlık sonucunda yıpranan iktidar, emperyalizm beslemesi dinci-faşistler tarafından 12 günde yıkıldı. Lübnan'dan Filistin'e, Suriye'ye kadar çok geniş bir coğrafyada yoğun bir şekilde işgal saldırılarını sürdüren Siyonist İsrail, dinci faşist iktidar ve emperyalizm yıllardır denediğini başardı. Ancak hiçbir şey bitmiş değil. Bugün Rojava'da işgale karşı savaşan Kürt halkı, bir yılı aşkın süredir türlü katliamlara rağmen boyun eğmeyen Filistin halkı, faşist darbeye rağmen sokaklardan çekilmeyen Güney Koreli emekçiler ve daha nice, hepimize umut oluyor.

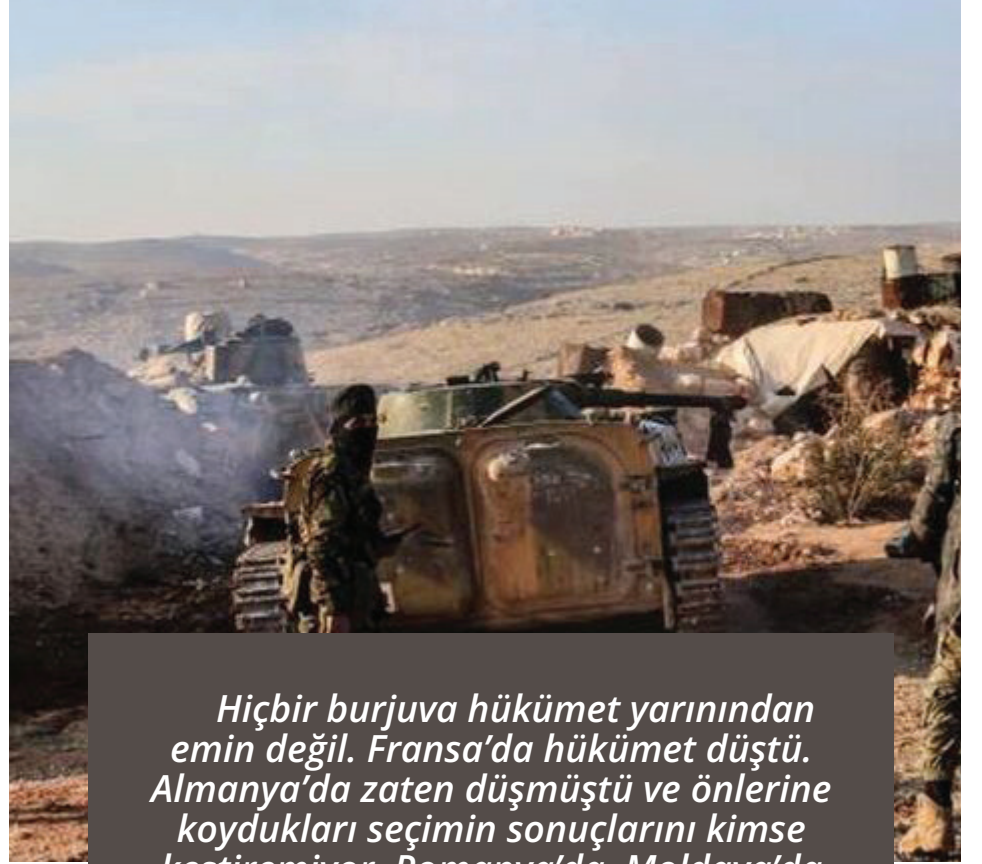
Dünyada alt üst oluşlar oldukça hızlanmışken, diğer tarafta Türkiye ve Kürdistan proletaryasının yükselen eylem dalgalarına tanık oluyoruz. Belediye işçileri, inşaat işçileri, maden işçileri ve Polonez... yüzünü Ankara'ya, sorununu kendisine yöneltmiş durumda. Hiçbir eylem lokal düzeyde kalmıyor. Çünkü asgari ücret tartışmaları devam ederken, işçi ailelerinin tenceresinde yoksulluk pişiyor. Açlık, yükselen zamlar, ücretlerin düşüklüğü, güvensiz, ağır ve esnek çalışma koşulları... Yaşamı cehenneme çevrilmiş Türkiye ve Kürdistan proletaryası, sokaklara akıyor.

Savaşların, yıkımların, açlığın ve ekonomik krizlerin derinleştiği bugünlerde emekçiler bir çıkış yolu arıyor ve bu yol sokaktan geçiyor. Artık kadınlar, işçiler, gençler, Kürt halkı ve toplumun diğer tüm kesimleri sorunlarının çözümünün sokakta olduğunu görüyor. Şimdi bu gidişata dur diyecek, dağınık güçleri toparlayacak ve tüm sorunlarımızın çözümünün emeğin iktidarı olduğunu gösterecek enerji ve coşku ile kitlelere yönelmeliyiz.

Halkın iktidarını sokakta kazanacağız!

Suriye: Duyduğunuz Çakalların Ulumasıdır

Editör

Hiçbir burjuva hükümet yarınından emin değil. Fransa'da hükümet düştü. Almanya'da zaten düşmüştü ve önlerine koydukları seçimin sonuçlarını kimse kestiremiyor. Romanya'da, Moldova'da karşı devrim güçleri iktidarlarını, ancak seçim sonuçlarını tanımayarak koruyabiliyorlar.

Suriye dünyayı şaşkına çeviren bir hızla düştü. Yüzyıllık bir devlet, yedi gün içinde sürü güdüsüyle hareket eden katil çetelerin avuçlarının içine düştü.

Dinci faşist çetelerini savaş kabiliyetini ya da onların Türkiye, ABD, İsrail, İngiltere ve tabii ki NATO gibi, bu çetelerin işlerini ellerinde tutanların savaş "dehaları"nın sonucu değil; tamamen ve bütünüyle Suriye devletinin, oradaki burjuva iktidarın derin çürümüşlüğü'nün sonucu oldu bu zafer.

Kimse beklemiyordu bu sonucu. İran'ın açıklamalarına bakılırsa, Esad dahil. Ordusu, siyasi iktidarı, istihbarat teşkilatı ve ordusu dahil burjuva bir devletin derin çürümüşlüğü'nün, bir

toplumu nasıl bir felakete sürükleyeceğini göstermesi açısından ibret verici.

Ortadoğu'da (Batı Asya) bir perde kapandı, yeni bir dönem açıldı. Savaşlarla, çatışmalarla, altüst oluşlarla geçecek bir dönem. Suriye'nin düşüşü bir son ve bir başlangıç.

Türkiye'de dinci faşist iktidarın ve faşist devletin, 1917 benzeri bir ortamın ortaya çıkışını beklediğine daha önce işaret etmiştik. Şimdi bu ortamın çıktığını düşünüyor. Halep başta olmak üzere, zaten "kendi toprağı" kabul ettiği toprakları ilhak etme, kendi sınırlarına katma hazırlıkları yapıyor. Elbette buna Rojava toprakları dahil.

Bu anlamda Kürt halkını büyük bir tehlike beklediğinden kuşku duyulmamalı. Kürt

özgürlük hareketi önderliğinin Suriye'nin düşüşünden hemen önce gelen şu açıklamasının ne derece doğru ve isabetli olduğu şimdi daha iyi görülebiliyor:

"Türkiye şimdi Trump yönetimi ile birlikte Rojava'yı işgal planlarını yeniden güncelleştirdi. PKK'nin ve Kürt halkının tasfiyesinde anlaşmışlar. Fakt asıl sorun Rojava'da... Önümüzdeki süreçte Kürtleri bekleyen, kesinlikle bir soykırım ve katliam politikasıdır. Ama çözüm mümkündür."

Geç kalındığını söylemek durumundayız. Bunda en büyük payın Şam'daki şoven, çürümüş burjuva iktidara ait olduğunu da...

Ya bundan sonrası? Çakalların ulumasının kulaklarımızı sağır etmesine, düşüncelerimizi baskı altına almasına izin veremeyiz, vermemeliyiz. Dünyada gelişmelerin baş döndürücü bir hızla gerçekleştiğini söyledik. Bu, dünyadaki devrimci durumun hem sonucu, hem de kanıtı.

Hiçbir burjuva hükümet yarınından emin değil. Fransa'da hükümet düştü. Almanya'da zaten düşmüştü ve önlerine koydukları seçimin sonuçlarını kimse kestiremiyor. Romanya'da, Moldova'da karşı devrim

güçleri iktidarlarını, ancak seçim sonuçlarını tanımayarak koruyabiliyorlar.

Fransa, Afrika topraklarından kovuluyor. Sahneye son çıkan Çad oldu; Fransa'yı kovacağını açıkladı. Senegal, Çad'ın izinden gideceğini açıkladı. "Fransa'da Senegal askeri yoksa, Senegal'de de Fransa askeri olmamalı." dedi.

Emperyalistlerin perişan durumu, Doğu Asya'da da farklı değil. Yuları ABD ve Japonya emperyalizminin ellerinde olan kapitalist Kore (Güney Kore) devlet başkanı, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ne savaş hazırlığı kapsamında ilan ettiği sıkıyönetim rejimini üç saat içinde geri almak zorunda kaldı. Şimdi "vatana ihanet" suçlaması ve azledilmekten kurtulmaya çalışıyor. Güney Kore Halkın Demokrasi Partisi ve işçi sınıfının, emekçi kitlelerin milyonlar halinde sokaklara akması, emperyalist planları bozguna uğratan başlıca faktör oldu. Dünya işçi sınıfı ve ezilen emekçi halklar her yerde ayakta.

Bir kez daha, bu baş döndürücü gelişmelerin temelinde dünyadaki devrimci durum yatıyor. Gelişmeler hızlanarak devam ediyor, bundan

sonra da hızlanmaya devam edecek. Türkiye dahil, hiçbir burjuva iktidar yarınından emin değil ve yarın neye uyanacağını bilmiyor. Parlamento ve seçimlerin bir hiç; ekonomik ve politik iktidarın ele geçirilmesinin her şey olduğu tüm açıklığıyla ortaya çıktı.

Sınıf bilinçli devrimci öncü işçiler, komünistler, geleceğe bu bilinçle hazırlanmalı. Gelişmeler hızlı ve sıçramalar halinde gerçekleşiyor. Bu anlamda, bir kez daha, duyduğunuz çakalların ulumasıdır; birleşik devrime hazırlık, bu ulumalara aldırmadan sürmeli.

Dinci faşist çetelerin Suriye'yi ele geçirmiş olması, şüphesiz birleşik devrim yürüyüşü önüne zorluklar çıkaracaktır. Bununla birlikte, Suriye'nin yarını da belli değil. Ortada yatan cesetten en büyük parçayı koparmak için, başta siyonist İsrail olmak üzere, çakallar birbirleriyle yarışa girdiler bile. Dolayısıyla hemen güneyimizde, birbirleriyle boğuşan çakallar manzarası göreceğiz.

Türkiye ve Kürdistan'a, gelince... Günü gelmiş devrimi hiçbir güç durduramayacak.

İşçi Sınıfının Bozulan Kavramları -4 Bağımsız Sınıf Tavrı ve Savaş

Temade Çınar

Sınıflar arası savaş, bulunduğumuz her alanda karşımıza açık ya da örtülü şekilde çıkar. Herhangi bir işçi eyleminde, çevre ya da kadın eyleminde, toplumsal bir tepkide, kitlenin gideceği yöne, baskın olan sınıfın varlığı karar verir.

Bağımsız sınıf tavrı denilince, alanda herkesin söylediğinin başka bir şey olduğunu anlıyoruz. Burjuva sendikaların yöneticileri başka, devrimci işçiler başka, uzlaşmacılar, reformistler başka bir bağımsız sınıf tavrını anlatıyor.

Bu konuya, işçi sınıfının bulunduğu her alanda, her platformda bağımsız bir şekilde kendi sınıf tavrını koymasının, bir mücadele konusu olduğunu bilerek yaklaşmak gerekiyor. Sendikalarda da, komitelerde de hatta işçi sınıfı partisi içinde de işçi sınıfının ideolojik politik mücadelesi hep var olacaktır. Mücadelenin kesintisiz ve yükselerek sürebilmesi için devrimci işçilerin kendilerini donatmaları, kavganın içinde deneyimlerini arttırmaları hem bugünün mücadele başarısı hem de geleceğin, sosyalizmin ayakta kalması için hayati önemdedir.

Bu yaşamsallık sadece işçiler için değil, burjuvazi ve hatta küçük burjuvazi için de geçerli. Günlük politikadan, ideolojik mücadeleye kadar her sınıf kendi çıkarları ile hareket eder ve nihayetinde kendi geleceğini garanti altına almak ister.

Sınıflar arası savaş, bulunduğumuz her alanda karşımıza açık ya da örtülü şekilde çıkar. Herhangi bir işçi eyleminde, çevre ya da kadın eyleminde, toplumsal bir tepkide, kitlenin gideceği yöne, baskın olan sınıfın varlığı karar verir. Baskın olan, hazırlıklarını yapmış olmakla ve sürecin etki gücüyle ortaya çıkar. Gezi Ayaklanması bu konuda bizlere oldukça zengin örnekler yarattı. Aynı şekilde Tekel eylemi, 15-16 Haziran, Tarih, metal fırtına gibi büyük dalgalar dışında en ufak bir işçi eylemi de bizlere bu çatışmaların izlerini takip etmemizi sağlayacak deneyimler sunar.

Ancak bu savaşın öyle dümdüz bir çizgide ilerlemediğini de biliyoruz. Herhangi bir mücadele alanında anlık dönüşlere, ikinalara, ilerleme ve gerilemelere hepimiz tanık olmuşuzdur. Bu bulamacın ve sarmalın içinde gelişen işçi sınıfı kendisini, dostlarını ve düşmanlarını, dünyayı, gelişmeleri, olayları yaratan koşulları vb. tanıyarak ve çarpışarak ilerler. Türü yaralar alır. Bu yaraları iyileştirebildiği ölçüde ilerler, iyileştiremediği ölçüde enfekte olur,

bozular. Doğal olarak tüm toplumun ilerlemesi gibi bütün irili ufaklı çarpışmalar işçi sınıfını da bir sınıf olarak bir yerden başka bir yere taşır. Bu taşıma sırasında sınıf kendinden olanla birleşerek ve kendinden olmayanla ayrılarak biçimlenir.

Sendikalarda, demokratik kitle örgütlerinde çalışma yapan devrimciler, en çok da kendi sınıf çıkarları gereği işçi sınıfının bu ilerleyişini durdurmak ve en azından yavaşlatmak isteyenlerin hışmına uğrar. Burjuva ve küçük burjuva sendikacılar işçi sınıfını kendi görüşlerinin hakim olduğu alana doğru çekmeye çalışırken, aynı zamanda devrimcilerden uzaklaştırmak zorundadırlar. İşçilere bağımsız sınıf tavrının devrimcilerden, işçi sınıfı partisinden bağımsız ve uzak olmak anlamına geldiğini empoze ederler. Bu propaganda, şovenizmi, dinciliği ve gerekli olan her şeyi kullanarak kendi öncüsüne düşman bir sınıf yaratmaya çalışır. Devrimci, öncü işçilerin kısa sürede tespit edilmesi ve bir an önce sınıftan uzaklaştırılması ardından da burjuva görüşlerin sınıfın içinde egemen kılınması bu kesimler için

hayatidir. İşten atılmak, kara listeye alınmak, tutuklanmak yani yaşamdan kovulmak an meselesidir. Öncü işçilerin işyerlerinde ve mücadele alanlarında ellerini çabuk tutup karşı sınıfın ajanlarından önce işçilere ulaşması hayattır. Onun için de sınıf savaşı en alttan başlayarak an be an, kıran kırana yürür.

İşçi sınıfının öncülerinin buldukları her yerde bu savaşı göze alarak ilerlemesi ve bağımsız sınıf tavrının işçi sınıfının evrensel yasalarına bağlılığın ne olduğunu işçilere ulaştırması varlık sebebidir. İşçi sınıfının evrensel yasaları yerel yasaların ve bizlere dayatılan her türlü kararın üstündedir. İnsanlık değerlerinin en üstte tutulduğu bu yasalara bağlılık bağımsız sınıf tavrını belirler. İşçi sınıfının devrimci bir sınıf olarak ileriye temsil ettiğini, en ileri ve insani sistemi yaratacak tek sınıf olduğunu bilir. İşçilerin sistem tarafından geri bırakılmış yönlerini, mücadele edilmesi, temizlenmesi, ilerletilmesi gereken yanlar olarak görür. Bu ilerlemenin de ancak örgütlü bir mücadele ile olacağını ortaya koyar.

Bağımsız sınıf tavrını benimsemiş bir işçi savaşa karşı tutumda burjuvazinin ondan istediği gibi şovenizme düşmez. Hangi ülkenin olursa olsun sınıf kardeşlerinden ve onların geleceklerinden yana kaygı duyar. Sınıfın içinde yaratılan düşmanlıklara karşı kendi düşmanını seçerek ilerler. Ülkeler arası sınırların, yaratılmış yabancılaştırmaların, suni taraf tutmaların saflarımızdan sökülüp atılması ancak sınıf savaşımına verdiğimiz katkı ile mümkün olacaktır. Her devrimci öncü işçi, burjuvazinin savaş politikalarına karşı sınıfı hazırlamalı, bütün propaganda bombardımanı içinde işçi sınıfının yolundan ayrılmadan bağımsız politikasını sürdürmesi ve geleceğini kurması için yönlendirmelidir.

Polonez İşçileri Açlık Grevinde

İstanbul Çatalca'da bulunan Polonez Fabrikasında Tek Gıda İş Sendikası üyesi oldukları için Kod 46 ile işten atılan işçiler, Ankara'ya gitmek üzere 6 Aralık günü "Anayasal Hak Yürüyüşü" başlattı.

İşçiler Çatalca Adliyesi, Bakırköy Adliyesi ve Kadıköy'de yapacakları açıklamasının ardından Ankara'ya yürüyüşe devam etmeyi planladı. Ancak Polonez işçilerinin yürüyüşü fabrika önünde çevik kuvvet polislerinin barikatlarıyla engellendi. Polis sürekli olarak saldırmakla tehdit ederken işçiler buna sloganlar atarak ve "Biz Anayasal hakkımız için yürüyeceğiz. Gidin katilleri yakalayın." diyerek tepki gösterdi.

İşçiler barikatı zorlayınca polis işçilere saldırdı. Saldırı üzerine tarlalara doğru giden işçileri gözaltına alabilmek için polis hırsla tarlalara dağılarak 5 işçiyi işkenceyle gözaltına aldı.

Polisin barikat kurarak uzun süre yürümelerini engellediği işçiler, yürümekte ısrarcı olunca barikat açılarak yürüyüş başladı. Ve işçiler geceyi Çatalca Adliyesi Parkı'nda geçirdiler.

Sabah 09.00 sıralarında yürüyüşe geçmeye hazırlanan işçiler, hemen polis ablukasına alındılar.

İşçiler polis engelini ve "yürüyüş yasağı"na "Biz anayasal haklarımızı kullanıyoruz." diyerek tepki gösterdi. "Ölmek Var Dönmek Yok" sloganı atarak Ankara'ya yürümekte kararlı olduklarını haykıran işçiler, "Bize yapılmayan kalmadı, devlete de güvenmeyeceksem ben hakkımı nerede arayacağım." diyerek tepki gösterdiler.

İşçiler Ankara'ya yürüme talebiyle, polis ablukasında Çatalca Adliyesi önünde oturma eylemine geçerek

yol açılıncaya kadar açlık grevine girdiklerini açıkladılar.

*

7 Aralık günü polis Çatalca Adliyesi önünde Ankara'ya yürümek için bekleyen işçilere bir saatlik süre tanıyarak "ya dönersiniz ya da gözaltı" diyerek tehdit etti. İşçilerin buna cevabı "Ölmek Var Dönmek Yok!" oldu.

İşçiler "Yol açılıncaya kadar açlık grevindeyiz!" diyerek Çatalca Adliyesi önünde polis ablukasında oturma eylemine geçti.

*

8 Aralık sabahı Polonez işçileri, "Anayasal Hak Yürüyüşü" için sloganlarla polis barikatına yüklendi. Yine de polis barikatını aşamayan işçiler, kefen giyerek konuşmama kararı aldı, "Tek bir lokma yemiyor, tek bir söz etmiyoruz. 3 gün önce evden ailelerimizle helalleşip çıktık. Ankara yolumuz açılana kadar açlık grevimiz devam edecek, kimseyle konuşmayacağız. Ölmek var, dönme yok" diyerek yollarından dönmeyecelerini ilan ettiler.

*

9 Aralık günü Ankara ve İzmir'de dayanışma eylemleri yapıldı. 10 Aralık akşamı da İstanbul'da belediye işçileri Kadıköy Rıhtım'da dayanışma eylemi organize edecek.

*

Artık işçiler açlık grevi eyleminin etkisiyle fenalaşmaya başladılar. Çağrılan ambulanslara izin verilmedi. Bu duruma tepki gösteren işçilere polis bir kez daha saldırdı. Saldırıda yaralanan 8 işçi hastaneye kaldırıldı.

*

İşçiler, gazetemizin yayına hazırlandığı 10 Aralık'a kadar, Çatalca Adliyesi önünde polis ablukasında bekletiliyordu.

TOKİ Önünde Eyleme Geçen İşçiler Kazandı

görüşmede şirketin ücretlerin asgari kısmını 6 Aralık günü mesai bitimine kadar yatırmayı, kalan alacaklarının ise 2 Ocak günü yatırılmasını teklif etti. İşçiler, yaptıkları değerlendirme sonunda, protokol imzalanması şartıyla kabul teklifi etme kararı verdi. TOKİ yetkilileri gözetiminde protokol imzalanarak anlaşmaya varıldı.

Görüşme sonrasında açıklama yapan Yapı Yol-İş Sendikası MYK üyesi Barış Kaya, "İşçi arkadaşlarımızın 8 gündür verdikleri kararlı ve onurlu mücadelesi kazanımla sonuçlandı. Arkadaşlarımız Niğde ve Ankara'da soğuk havaya rağmen geri adım atmadılar. Ve kazanımla sonuçlandırdılar. Yapılan görüşme sonucunda arkadaşlarımızın kararıyla bir protokol imzalandı." dedi.

Kaya, sonrasında da sürecin takipçisi olacaklarını ve 2 Ocak'ta ödemelerin yapılmaması halinde yine Ankara'da eyleme geçeceklerini belirterek "Bu kazanım tüm işçi sınıfının ve sürecin başından itibaren destek veren emek dostlarının birlikte kazanımıdır. Dayanışmada bulunan tüm dostlara teşekkür ederiz." dedi.

Niğde Aktaş TOKİ şantiyesinde Doruk Global İnşaat tarafından hakları gasp edilen Yapı Yol-İş Sendikası üyesi işçileri haklarını aramak için Ankara TOKİ Genel Müdürlüğü önünde eyleme başlamışlardı.

TOKİ'nin "ödeme yapmak zorunda" dediği, ama hiçbir yaptırımda bulunmadığı Doruk Global İnşaat ödeme yapmayınca işçiler eylemlerini Ankara'ya taşımışlardı. Ödeme yapmayan şirket aynı zamanda her-

hangi bir ödeme alamayan işçileri ve sendika başkanını "sizi vururuz, kan dökülür" diyerek silahla tehdit etti.

İnşaat işçileri 4 Aralık günü şirket ile yapılan görüşmeden sonuç çıkmaması üzerine eylemi TOKİ Genel Müdürlüğü önüne taşıdı.

5 Aralık günü TOKİ yetkililerinin de katıldığı Doruk Global İnşaat yetkilileri ile işçi temsilcileri ve sendika avukatının yaptıkları

Öğretmenlere Polis Saldırısı ve Gözaltı

Mülakat uygulamasıyla atama hakları gasp edilen öğretmenler, 5 Aralık günü "ek kontenjanla atanma" talebiyle Ankara'da Milli Eğitim Bakanlığı önünde toplandı.

Milli Eğitim Bakanlığı çevresini ablukaya alan çevik kuvvet polisleri, öğretmenlerin yanlarında getirdikleri eşyaları ve yiyecekleri MEB önüne almadı.

Öğretmenleri kalkanlarla ablukaya alan polis kitleyi uzaklaştırmak için kalkanlarla itmeye başladı. Öğretmenler de "Ne yapıyorsunuz, aranızda öğretmenler var sizin", "Biz öğretmeniz, sadece çalışma hakkımızı istemeye geldik niye itekliyorsunuz?", "Sizleri yetiştiren de öğretmen değil mi?", "Bu acıyı hepiniz yaşayın", "Polisle öğretmen karşı karşıya gelir mi?" diyerek tepki gösterdi. Yaşanan arbede sırasında iki öğretmen gözaltına alındı.

MEB önünde gözaltına alınan öğretmenler serbest bırakıldıkları hastane önünde yaptıkları açıklamada; "Hukuksuz bir şekilde gözaltına alındık. Mücadelemiz farklı şekillerde engellenmek isteniyor. Ama durmak yok, mücadelemiz devam ediyor" dediler.

İstanbul'da İnsanca Yaşam Mitingi

İstanbul Emek ve Demokrasi Güçleri, "Savaşa, Sömürüye, Yoksulluğa Karşı Mücadelemizi Sürdüreceğiz. İnsanca Yaşam İçin Bu Düzeni Değiştireceğiz." şiarıyla 8 Aralık günü bir miting gerçekleştirdi. Kartal Meydanı'nda yapılacak miting için Marmaray Başak Durağı'nda toplandı.

"İnsanca Yaşam İstiyoruz Bu Düzeni Değiştireceğiz" pankartı ardında DİSK, KESK, TMMOB, İstanbul Tabip Odası ve diğer sendikalar ile aralarında Mücadele Birliği Platformu'nun da bulunduğu devrimci örgütler, siyasi partiler ve demokratik kitle örgütleri kortejlerini oluşturdu.

Mücadele Birliği Platformu "Sınırsız, Sınıfsız, Sömürsüz, Savaşsız Bir Dünyayı Sokakta Kazanacağız" pankartıyla kortejde yerini aldı.

İlk arama noktasında polis, Mücadele Birliği Platformu'nun flamalarındaki Deniz Gezmiş silüeti

nedeniyle geçişini engellemeye çalıştı. Polis bazı gazete ve bildirilerin geçişine de bahaneler bulunmaya çalışsa da, mitinge katılanların kararlılığıyla polisin engelleme çabaları boşa düşürüldü.

Ekonomik, demokratik, sosyal ve siyasal tüm hakların, emekçilerin işlerinin, ücretlerinin saldırı altında olduğu, ücretsiz eğitim ve sağlık hizmetlerinin, seçme seçilme hakkı saldırı altında olduğu ifade edilen açıklamada, kadınların şiddet görmeden, öldürülmeden yaşama haklarına, halkların eşit ve barış içinde yaşama iradelerine saldırıların devam ettiği söylenen açıklamada, "İktidara sesleniyoruz, ekonomik gidişatla ilgili yalanlarınız nafile. İşçi emekçiler hak ettiklerini alana kadar mücadelemiz sürecek." denildi.

"Kayyumlar dahil olmak üzere hiç kimse halk iradesinin karşısında duramaz. Kayyumlar gidecek, biz kalacağız." denilerek Ortadoğu'da dinci faşist çetelerin

sürdürdüğü savaşa da değinildi, "Savaşları, katliamları durdurmak için, emperyalist kapitalist düzen ve onun işbirlikçilerine yönelik mücadelemizden asla geri adım atmayacağız. Barışta ısrar edeceğiz. Bu topraklarda eşit ve kardeşçe, barış içinde bir geleceği kazanacağız" diye vurgulandı.

Açıklamanın ardından grevdeki TKIS Blinds işçileri, Birleşik Metal-İş Sendikasına üye Tarkett işçileri ve Polonez işçileri kürsüye gelerek mitinge katılanları selamladı. Ovacık Belediyesi'nde yerine kayyım atanana Mustafa Sarıgül ve ardından Halfeti Belediyesi'nde yerine kayyım atanana Mehmet Karayılan da kürsüde söz aldı.

Ardından Hevean Müzik Grubu sahneye davet edildi. Müzik grubundan bir arkadaşlarının 42 gün önce ev baskınında gözaltına alınıp tutuklandığını söyleyen sanatçıların ezgileri eşliğinde halaylar çekilerek miting sona erdi.

Kavga Sürecek Yaşayanlar Görecek

Sinan Kaleli

8 Aralık '24

Savaş uzun sürecek. Burası kesin. Zafer sonunda antiemperyalist ve antifaşist güçlerin olacak. Yaşayanlar görecek.

Suriye'de sahadaki askeri gelişmeler gerçekten çok hızlı. Durum neredeyse saatlik değişiyor. Dahası medya ve sosyal medyadaki değişimin hızına yetişilemiyor!

Gün içinde uluslararası bir antiemperyalist toplantıda Suriye'deki gelişmeler üzerine alabildiğine hararetli görüş alışverişleri ve tartışmalar yürütmüştük. "Leninist iyimserlik" bu toplantıya egemen olsa da, herkeste derin bir kaygı gözlemleniyordu. Kaygı, kısa vadede Suriye'deki askeri durumun gelişimi üzerinedi. Buradaki olumsuz gelişmenin olası siyasi sonuçları üzerinde tartışmalar yürütülmüştü. Orada "en kötü senaryo" olarak ortaya konulanın, bir akşam içinde "gerçek" haline gelebileceğini hiç kimse beklemiyordu doğrusu. Durum, en saçma komplo teorilerine taş çıkartacak şekilde gelişti. Askeri olarak da, siyasi olarak da anlamlandırılmayacak gelişmeler zinciri, yaklaşık 4-5 saat içinde ortaya çıktı.

Gelişmelere dair ortalıkta dolaşan haberler o derece gerçeklik açısından uzaktı ki, en güvenilir

kaynaklardan gelen haberler bile "propaganda" hissi yaratıyordu.

Propaganda demişken... Hemen her savaşta bu propaganda meselesi önemlidir. Suriye savaşında ise 2011'den beri en üst düzeyde kullanılmakta. Girişte dediğimiz gibi, bu mecralarda propaganda savaşları inanılmaz derecede yoğun. Emperyalistler bu alanda beş on gömlek üstün, orası kesin; propaganda inanılmaz bir yoğunlukta kullanılıyor. IŞİD'in dinci faşist canilerinden önce sosyal medya üzerinden adları ulaşıyordu mevzilere. Şurayı aldık, burayı aldık... Ardından halkta bir panik, askerler arasında kargaşa... Düşmanın moralini ve savaşma azmini kırmak için oldukça etkili bir yöntem anlayacağınız.

İşte böyle bir ortamda neyin propaganda, neyin gerçek olduğu birbirine karışmaktaydı. Akşam saatlerinde Suriye İçişleri Bakanı sokaklarda kameralar eşliğinde gezip "çatışma falan yok, duruma hakimiz" açıklaması yaptı. Benzer görüntüler Humus bölgesinde de kaydedildi. Gerçekten çatışma vs yoktu. Ortalıkta dinci faşist çete de yoktu.

Yoktu yok olmasına ya, Halep'te ve Hama'da Suriye askeri-siyasi yetkilileri ne zaman bu türden açıklama yaptıysa, o açıklamada yalanladıkları şey birkaç saat geçmeden doğrulanmıştı. Bu pratik durum, başlı başına içimize kurt düşürmeye yetti. Çok geçmeden Suriye ordu güçlerinin "taktiksel açıdan" Humus'un güneyine çekildiği yani Humus ile Şam arasına kaydırıldığı açıklaması yapıldı aynı resmi yetkililer tarafından. Bir kez daha "Halep-Hama pratiği" karşımızdaydı. Humus, savaşmadan terkedilmişti.

Şöyle söyleyelim. Suriye yönetimi, askeri anlamda yayıldığı geniş alanı tutamayacak durumda olduğunu daha ilk anda gördü. Dinci faşist çeteler, emperyalistlerin desteğiyle, Türkiye (ve Ukrayna ve İsrail ve İngiltere...) tarafından çok iyi bir şekilde hazırlanmıştı. İki ay önce Türkiye'nin İdlib'e hava savunma sistemi ve elektronik harp sistemleri konuşlandırıldığı haberleri ortaya çıktığı anda biz, bunun doğrudan Suriye'ye saldırı hazırlığı olduğunu söyledik. Savaş bağıra bağıra geliyordu.

Bizim gördüğümüzü, istihbarat kaynakları olan Suriye'nin ve Rusya'nın görmemiş olması düşünülemez. Sahada olan herkes bunu görüyordu. Ama açık ki, Suriye yönetimi gerekli önlemleri almadı veya alamadı. Buna gücü yetmedi belki. PKK yönetiminin tehlikeye dikkat çekip Suriye yönetimi ile demokratik temelde uzlaşma çağrılarını yapması, bu konuda Rusya'dan yardım ve destek istemesi de durumu değiştirmede. Ya böyle bir uzlaşma için zaman yetmedi ya da var olan köklü sorunları aşmak mümkün olmadı. Sonuçta dinci faşist grup çok iyi hazırlanmış saldırıyı başlattı.

Suriye ordusu Halep'i çok hızlı bir şekilde terketti. Pek çok silah ve mühimmatı bırakarak hem de. Hama'ya çekildi. Orada da tutunamadı. Rusya orada özellikle tutunmasını istemişti. Zaman kazanmak gerekiyordu gerekli destek kuvvetlerinin gelebilmesi için. Ama Suriye ordusu cephe hattını tutamadı. Oradan da çekildi. Yukarıda bahsettiğimiz "yalanlarının açığa çıkması" tam da bu hatta oldu. Humus hattını sağlama almaya çalıştı. Güçleri oraya kaydırdı. Ardından Irak'tan gelen milis güçlerini, Hizbullah güçlerini vb. de bu cepheye aktardı. Dahası, elinde tutmasının mümkün görünmediği güney ve doğu kesimleri de iradi olarak boşalttı.

Tüm bunlara rağmen Humus'tan çekilme açıklamasına kadar, ordunun savaşaacağı beklentisi, savaşın uzun süreceği düşüncesi hakimdi. Askeri açıdan durum hala tersine çevrilebilir bir nitelik taşımaktaydı. Aynı saatlerde Şam'da sokaklara çıkan Suriyeliler "Esad'a destek gösterileri" yapmaya başladı. Halk gelişmelerden tedirgindi açıkçası. savaşma ve mücadele azmini gösteriyordu.

Ama işte tam bu noktada "Humus'tan çekilme" açıklaması geldi. Durum askeri açıdan gerçekten anlamlandırılmayacak şekilde geliyordu. Hatta "komplo teorileri" açısından da anlamlandırmak mümkün değildi.

Örneğin... "Rusya sattı" tezini alalım. Diyelim öyle oldu. Bir rejimin, bir ordunun kurşun atmadan, hem de alabildiğine düzenli bir şekilde cephelerden basamak basamak çekilmesi için, o rejim ve ordunun iradi olarak hareket etmesi gerekir. Yani iddia edilen bu "satış" ile hem fikir olması gerekir. Çünkü ordu, bütünselliğini koruyarak çekildi tüm bölgelerden.

Suriye yönetimi, askeri anlamda yayıldığı geniş alanı tutamayacak durumda olduğunu daha ilk anda gördü. Dinci faşist çeteler, emperyalistlerin desteğiyle, Türkiye (ve Ukrayna ve İsrail ve İngiltere...) tarafından çok iyi bir şekilde hazırlanmıştı. İki ay önce Türkiye'nin İdlib'e hava savunma sistemi ve elektronik harp sistemleri konuşturduğu haberleri ortaya çıktığı anda biz, bunun doğrudan Suriye'ye saldırı hazırlığı olduğunu söyledik. Savaş bağıra bağıra geliyordu.

Kaldı ki, Suriye ile Rusya ilişkisi hiçbir dönem emir-komuta zinciri içinde bir ilişki olmadı. Diğer taraftan Doha'da masada İran da vardı. Onlardan da ortalığı velveleye verecek bir açıklama gelmedi.

Bu "tuhaf ve anlaşılmaz" atmosferde gelişmeler birden bire çığ gibi kopup geldi. Ordu genel kurmayı askerlere tüm bölgelerden çekilme emri verdi. Bu, ordunun gerçek bir ordu olarak son emri olsa gerekti. Bu emirle birlikte, ortalıkta artık ordu diye bir şey kalmamış oldu.

Başbakan "barışçıl geçiş" açıklaması yaptı. Esad'ın nerede olduğuna dair tonla iddia ortalığa saçıldı.

Tuhaf olan, rejimin hiçbir parçasının savaşmayı seçmemiş olmasıdır. En başından beri savaşmadan, adım adım çekilerek, merkezi bir bütünlük içinde kendini bitirdi rejim. "Rusya sattı" ise, "Rusyasız savaş" seçeneğini rejimin hiçbir parçasının istememiş olması tuhaf. Üstelik İran ve Hizbullah'ın desteği varken! Hatırlanacaktır İran, "asker göndermek dahil..." diye açıklama yapmıştı.

Diyelim Esad savaşmak istemedi, vazgeçti. Ordu? Baas rejiminin çeşitli kilit unsurları? Sorular, sorular... Yanıtları bugünden bilmek pek olası değil. Ama tahmin yürütmek mümkün. Bizzat rejim, bir bütün olarak rejim, bu savaşı yürütmek istemedi. Ortada bir "satış"tan ziyade böyle bir karar var gibi görünüyor. Bir dizi gerekçeleri var mutlaka. Ama görünen şey, rejimin bir bütün olarak savaşmamayı tercih ettiğidir.

Şam'ın bu şekilde "düşmesi"nin ardından İsrail, işgali altındaki Golan tepelerinin eteklerini de ele geçirmeye başladı. Burada bir "tampon bölge" kurduğunu duyurdu. Bu "tampon bölge"den Ürdün ve Irak sınırına kadar olan bölge, Palmira ve Dera dahil, ABD'nin ElTanfta beslediği kendi ElKaidesinin hakimiyetinde. Kuzeyde ElNusra hegemonyasındaki dinci

faşist çetelerin elinde. Tartus-Lazkiye hattı ve Hmeym üssü henüz dokunulmamış durumda. Dün gece ağır kargo uçakları Hmeym üssüne iniş yapıyordu. Rusya kuvvetlerinin üssü boşalttığı iddiaları vardı.

Şam'daki FHKC ve FHKC-GK merkezleri, Hizbullah güçleri vb. ne oldu, henüz bir bilgi yok. Dinci faşistler ağızlarından salyalar akıtarak tehdit etmişti Filistin devriminin temsilcilerini. Filistin devrimi, en önemli destekçilerinden birini bu gece yitirmiş oldu.

Şam'ın düşmesi, Kaliningrad-Filistin-Yemen ekseninde emperyalistler açısından önemli bir başarı. Savaşın bu cephesinde kazandılar. Altını çizelim. Bu cephede kazandılar. Filistin Devrimi ve Lübnan alabildiğine zorlu bir döneme girdi. Daha uzun vadede İran ve Yemen de çok zorlanacaktır.

Suriye'nin mevcut parçalanmışlığı, Rojava ve Özerk Yönetim açısından da ciddi tehditler barındırıyor. Bu nedenle Özerk Yönetim "olağanüstü hal" ilan etti derhal. Menbiç'te yoğunlaşan Türkiye destekli dinci faşist çete saldırılarının yoğunlaşacağı açık. Türkiye, ilk fırsatta açık işgal hareketine girişmek için fırsat kolluyor. "Misak-ı milli" hayalleri hiç olmadığı kadar depreşti.

Peki bitti mi bu iş?

İşin askeri kısmından farklı olarak, mevcut güçlerin siyasal-iktisadi-toplumsal durumları meselesi var bir de. Bu açıdan altını kalın çizgilerle çizmek gerek. Güçten düşen, gerileyen ve dağılan emperyalizmdir. Onun her yerde sahaya sürdüğü her cinsten faşist kuvvetlerdir. Bu anlamda bu işin sonunda kaybedecek olan emperyalist cephe. Bunu tekrar ve tekrar vurgulamakta fayda var.

Savaş uzun sürecek. Burası kesin. Zafer sonunda antiemperyalist ve antifaşist güçlerin olacak. Yaşayanlar görecektir.

Asgari Ücreti İşçiler Belirlemeli

İstanbul

İzmir

Ankara

Ankara'da Asgari Ücret Tespit Komisyonu görüşmeleri yapılırken, Hakkımı Ver Kampanya Grubu aynı gün 10 Aralık'ta Ankara İstanbul ve İzmir'de eylemler yaparak, asgari ücretin hedef enflasyon üzerinden belirlenmesine karşı "İnsanca Yaşam Güvenceli Çalışma" talebiyle eylemler yaptı. Kampanya Grubu tüm işçi ve emekçileri, kadınları, gençleri, köylüleri, esnafı 15 Aralık'ta Ankara'da taleplerini haykırmak üzere meclise yürümeye çağırdı.

Hakkımı Ver Kampanya Grubu, Ankara'da Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önünde basın açıklaması düzenledi. İzmir'de Karşıyaka İş Bankası önünde ve İstanbul'da da Sosyal Güvenlik Kurumu İstanbul İl Müdürlüğü önünde "Asgari Ücretle Bakanlar, Patronlar Geçinsin! Biz Geçinemiyoruz!" pankartları ile eylemler yapıldı.

İstanbul'da SGK İl Müdürlüğü önüne "İnsanca Yaşamak İstiyoruz",

"Asgari Ücretle Sen Yaşa Mehmet (Şimşek)" sloganlarıyla yürüyen Hakkımı Ver Kampanya Grubu, bina önüne kurulan polis barikatı önünde konuşmalar yapıldı. "Asgari Değil İnsanca Yaşam", "Asgari Ücretle Bakanlar Yaşasın", "Asgari Ücretle Sen Yaşa Mehmet" sloganları atılan eylemde, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının ev sahipliğinde gerçekleşen görüşmelerinin ilk toplantıda patronları temsil eden TİSK ve işçileri temsil ettiği iddia edilen Türk-İş Konfederasyonu'nun bulunduğunu, her kesimin temsil edildiği

iddia edilen bu toplantının bir orta oyunundan ibaret olduğunu belirtildi.

Enflasyona sebep olan şeyin işçilerin ücretleri değil patronların kârı olduğu söylenerek "İşçileri asgari ücrete mahkûm eden sendikası, kuralısız ve güvencesiz çalışma koşullarını ortadan kaldırın. Sendikalaşma hakkının önündeki tüm engelleri kaldırın. Ancak o zaman bu memlekette asgari ücret görüşmelerinin demokratik, hakkaniyetli bir duruma gelmesini sağlayabilirsiniz" denildi. Açıklamada tüm işçiler insanca yaşamak için mücadeleye ve 15 Aralık'ta Ankara'da talepleriyle "Hakkımı ver" diyerek meclise yürümeye davet edildi.

Birleşik Metal İş Sendikası'nın ile MESS arasında süren toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşmaya varılamaması üzerine Hitachi Energy işçileri 4 fabrikada greve çıktı.

Hitachi işçileri 10 Aralık itibarıyla grevin 7. gününde.

13 Aralık'ta ise Schneider Elektrik işçileri greve çıkmaya hazırlanıyor.

Asi Suçlu Yoon Suk-Yeol'u Derhal Devirmeliyiz

Halkın Demokrasi Partisi, Yoon'un ilan ettiği acil sıkıyönetim kararına karşı iki ayrı açıklama yayımladı. Bunlardan ilki (571 nolu açıklama) Ulusal Meclis'in sıkıyönetim yasasını engellemek için yaptığı oylamadan önce yapıldı. Ulusal Meclis'in sıkıyönetim yasasını iptal eden oylamasından sonra yapılan 572 nolu açıklamayı aşağıda yayımlıyoruz.

Olağanüstü hal sıkıyönetiminin kaldırılmasını talep eden bir karar tasarısı 4 Aralık günü saat 1 sularında sunuldu ve 190 milletvekilinin tamamının desteğiyle kabul edildi. Karar öncesinde Ulusal Meclis Başkanı Woo Won-shik şunları söyledi: "Sıkıyönetim ilan edilmesi halinde gecikmeksizin Ulusal Meclise bildirimde bulunma zorunluluğu var ancak herhangi bir bildirimde bulunulmadı. Bu Başkan'ın hatasıdır. ... Ne olursa olsun prosedürü uygulayacağız." Sıkıyönetim 2 saat 25 dakika sonra kaldırıldı. Bu arada Yoon sıkıyönetim ilan ederek ağır bir isyan suçu işlemiş oldu. Sıkıyönetim için gerekli olan "savaş veya olağanüstü hale eşdeğer" şartı sağlanmamıştı ve Yoon Suk-yeol faşist grubu milletvekillerinin Ulusal Meclise girmesini engellemek için orduyu harekete geçirdi. Sıkıyönetim komutanlığı tarafından çıkarılan 1 No'lu kararname anayasa dışıdır. Anayasa, Ulusal Meclis ve yerel konseylerin faaliyetlerinin yasaklanmasını öngörmemektedir. Fakat kararnamenin 1. maddesinin 1. paragrafı, anayasaya aykırı şekilde buna izin vermektedir. Dahası Yoon, Bakanlar Kurulu tarafından görüşülmeden sıkıyönetim ilan ederek Sıkıyönetim Yasasını da ihlal etmiştir.

Yoon'un olağanüstü sıkıyönetim ilan etmesinin nedenleri açıktır. Muhalefet, daimi bir özel savcı

soruşturması için teklif sunacağını ve "Kim Keon-hee Özel Kuvuşturma Yasası" kararını yeniden geçireceğini duyurdu. Yoon 26 Kasım'da "Kim Keon-hee Özel Kuvuşturma Yasası'nı veto etti ve 28'inde muhalefet Ulusal Meclis genel kurulunda "Daimi Özel Kuvuşturma Kuralları Değişiklik Tasarısı" nı kabul etti. Kim Keon-hee ile ilgili özel kuvuşturma yasasını daha önce üç kez veto etmesi ve daimi bir özel savcı atamayı reddetmesi azil için bir koşul olacaktır. En büyük siyasi krizle karşı karşıya kalan Yoon, [azilden] bir hafta önce 3 Aralık'ta olağanüstü hal ilan etti. Bu arada Yoon'un aylardır haberini verdiği sıkıyönetim hazırlıkları, sıkıyönetimi bir çıkış yolu olarak gördüğünü doğruluyor. Ağustos ayında "devlet karşıtı gruplar" gibi düşüncesizce bir söylemle Halkın Demokrasi Partisi'ne yönelik baskılar da dahil olmak üzere siyasi partilere yönelik baskılara başlayan Yoon, Ekim ayında yerel bir savaşı kışkırtarak, savaşı sıkıyönetimin bir kaldırıcı yapmayı denedi. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin karşılık vermemesi üzerine Yoon, savaş olmaksızın acil sıkıyönetim ilan etti.

Yoon yolsuzluk nedeniyle isyan girişiminde bile bulundu. "Yoon Keon-hee"nin (Yoon Suk-yeol ve Kim Keon-hee) yolsuzluğu, Yoon'un başkanlık seçimini geçersiz kılacak

ve onu görevden alacak kadar ciddidir. Yoon, adaylığı sırasında yasadışı kampanya ofisleri işletmiş ve Myung Tae-gyun (yetkisiz kişi) gibi figürler aracılığıyla kamuoyunu ve medyayı manipüle etmiştir. Ayrıca "Yoon Keon-hee", "Daejang-dong yasadışı kredileri", "Busan Tasarruf Bankası hakkında eksik soruşturma", "Seul-Yangpyeong Otoyolu bitiş noktası yer değiştirme", "Dior çanta rüşvetleri" gibi yolsuzluk skandallarına karışmıştır. Başkanlık ofisinin taşınması ve kraliyet tiyatrosu gösterimleri ile bağlantılı olarak vergilerin zimmete geçirilmesi; olaylardaki dış baskılar; Çavuş Chae'nin davası; uyuşturucu karteli; Deutsche Motors ve Sambu İnşaat'ta hisse senedi fiyatlarının manipülasyonu; akademik kayıtlarda tahrifat yapılması ve tezlerde intihal yapılması. Yasa dışı ve yolsuz faaliyetlerinin kapsamı o kadar ciddidir ki "Yoon Keon-hee"nin derhal cezalandırılması zorunludur. Yoon, aptalca ve pervasızca sıkıyönetim ilan ederek suçlarını daha da ağırlaştırdı, böylece ağır bir isyan suçu işledi ve kendi çöküşünü mühürledi.

**Seul, Gwanghawmun,
3 Aralık 2024
Halkın Demokrasi Partisi
(PDP)**

SOKAKTA KAZANACAGIZ

MÜCADELE BİRLİĞİ PLATFORMU